

deixat -ada adj. Qui no cura en les seues coses, descurat, negligent. És un deixat i mai no sap on ha posat les coses. Anar molt deixat, ésser descurat en el vestir.

deixeble -a m. f. Qui rep l'ensenyament d'un mestre. Aristòtil fou el deixeble de Plató. Els deixebles de Jesucrist || Qui repeix la doctrina d'alguí. Xenofont fou un dels més il·lustres deixebles de Sócrates | En això els romans són deixebles dels grecs.

deixondar v. tr. Despondir

deixatar v. tr. fer que (un sòlid) en contacte d'un líquid es disgregui i es mescli amb ell.

~~qui repeix les lliçons, d'un mestre~~
 mestre

deixies p. pl. Alts que, en una operació, es deixa de banda com a inapropiable

deixiant